

Salinas marxa a Mallorca després de 15 anys al capdavant del Bisbat de Tortosa

La Santa Seu anuncia el nomenament com a bisbe de Mallorca en un acte on Salinas donà les gràcies als qui l'han acompanyat

A. CARALT / ACN

Amb rostre emocionat, el fins ahir bisbe de Tortosa, Javier Salinas, va escoltar a la Sala Gòtica del Palau Episcopal de Tortosa el seu nomenament com a nou bisbe de Mallorca, una decisió que posa fi a la seva llarga etapa de 15 anys al capdavant de la Diòcesi de Tortosa.

El Bisbat de Tortosa havia convocat a les 12 del migdia membres de la cúria eclesiàstica de la Diòcesi i entitats catòliques, així com els mitjans de comunicació, coincidint en l'hora que l'emissora vaticana fa oficials els nomenaments.

Salinas escoltà la lectura de dos documents, el primer on es comunicava el nomenament i el segon amb l'anunci de la data del nomenament. El sotassinat de les cartes, el nunci apostòlica Espanya, Renzo Frattini, aprofità l'ocasió per «felicitar-lo cordialment per la confiança que li ha dispensat el Sant Pare» i per desitjar-li «una llarga i fecunda activitat pastoral a la important seu que li ha sigut encomanada».

Les desenes de convidats membres de la Diòcesi presents van culminar la lectura del nomenament amb un efusiu i llarg aplaudiment, que el bisbe va agrair amb llàgrimes als ulls.

«Tortosa la porto al cor»

«Sento una gran alegria amb la confiança que el Sant Pare ha tingut en la meua persona i, al mateix temps, sento molta emoció perquè Tortosa la porto al cor».

Salinas afegí que tornar a les Illes Balears suposa un «repte gran». «Vaig ser bisbe d'Eivissa (de 1992 a 1997) i ara vaig a Mallorca, una diòcesi molt més gran i amb més iniciatives però que manté l'esperit que caracteritza les Illes: viure en lafe en la intimitat, un fet que es tradueix en tradicions molt fortes. És una oportunitat per a mi, faré 65 anys al mes de gener i vull viure aquesta última etapa amb tota la intensitat, i és un nou estimul per a mi».

El bisbe va transmetre un missatge de gratitud a totes les per-

Javier Salinas, ahir al migdia al Palau Episcopal, després de ser nomenat bisbe de Mallorca. FOTO: ANDREU CARALT

Javier Salinas Bisbe de la Diòcesi de Tortosa en els últims 15 anys

‘Tenim menys vocacions però molts laics disposats a ajudar’

A. CARALT

- Amb quins objectius va arribar i quin balanç en fa.

- Quan vens a una diòcesi nova la primera missió és entrar com el qui entra en una família nova. I aquest era, precisament, un objectiu; acompanyar i participar en la vida de diòcesi. També he volgut estimular dues qüestions per a la vida de l'església: promoure l'associacionisme laic i el Col·legi Diocesà de la Sagrada Família de Tortosa. És molt important l'educació de la fe i, en general, del jovent.

- Moltes parròquies formen part de la Diòcesi i hi ha una

manca de vocacions sacerdotals. Com s'ha organitzat aquesta situació?

- Dins el conjunt del clergat, tenim una edat mitjana encara prou baixa i tenim un grup important de capellans. Però, certament, en els últims anys el nostre seminari no té les vocacions que tenia en altres moments i, per tant, cada cop es fa més palesa la necessitat d'organitzar-nos. El criteri més important és que una parròquia en porta una de més menuda i, com a màxim, alguns capellans porten tres parròquies. D'altra banda, tenim més recursos de laics disposats a col·laborar, en catequesis, associacions...

- La feina de Càritas i Mans Unides és molt activa.

- A cauda de la crisi, la de Càritas ho és de manera especial. Ha estat un canvi fort en les propostes: menjadors col·lectius, la casa d'acollida de Tortosa, edificis propis de Càritas a Vinaròs i Benicarló...

- Durant el seu exercici com a bisbe de Tortosa, ha viscut la lluita del transvasament i ara la gran crisi econòmica. Quin pensament en té?

- El transvasament era percebut per a la gent d'aquí com una gran agressió. Era clar el que volien però no el que en donarien. Això va complicar molt les coses. Es va fer amb

poc tacte i consideració, i augmentà molt la discussió. L'assumpte no es va plantejar bé.

- En segon lloc, tenim la crisi econòmica.

- Aquí han tancat diverses empreses importants i se n'estan obrint d'altres, però de menys pes i força. Tot plegat planteja un gran problema de futur; sense un mínim teixit industrial és molt difícil tirar endavant. En aquest sentit, a l'hora de pensar en la nostra proposta educativa vam optar a promoure la formació professional en el món de l'hostaleria. I vam fer una escola d'hostaleria unida a una entitat suïssa per potenciar aquest camp que, creiem, sí que té futur.

- A banda d'això, es destinen més recursos a atendre les persones necessitades?

- Com a Bisbat, sostenim l'estructura de Càritas, de les persones que hi treballen, perquè sigui possible que els recursos que reben es destinin directament als necessitats.

sones que l'han acompanyat durant aquests 15 anys al capdavant de la Diòcesi de Tortosa, «a les associacions, clubs i religioses», i també va demanar perdó per les seves limitacions o errors.

En un breu balanç de la seva tasca, va destacar els canvis en l'estructura del Col·legi Diocesà de la Sagrada Família de Tortosa, la renovació del Patronat de Tortosa i dels centres pasto-

als del territori i el «redescribriment» de la devoció cap a la Mare de Déu de la Cinta.

Fins al gener

A partir del nomenament hi ha un període de dos mesos per prendre possessió del nou destí, que Salinas apunta que podria ser el proper 12 de gener. Fins a la data, Salinas continuarà com a bisbe de Tortosa, segons les nor-

mes que estableix el dret canònic. A partir de la seva presa de possessió es nomenarà un administrador apostòlic com a màxim responsable de la Diòcesi fins que el Vaticà nomeni un nou bisbe. Un dels candidats seria l'actual bisbe de Menorca, Salvador Giménez (Muro d'Alcoi a Alacant, 1948).

Salinas va néixer fa 64 anys a València. L'any 1966 va ingres-

sar al Seminari Metropolità de València i va ser ordenat sacerdot el 1974.

Llicenciat i doctorat en Ciències de l'Educació per la Universitat Salesiana de Roma, el 1982 va ser nomenat delegat diocesà de catequesi i posteriorment capellà i director del col·legi seminari de Corpus Christi de València. Fou nomenat bisbe d'Eivissa el 1992.